

Fietsen tussen de steden, nu en straks

Met het ministeriële fiat voor de subsidie werd deze week de laatste hobbel voor de directe fietsroute tussen Eindhoven en Helmond genomen. Eind 2013 moet de ruim vier miljoen euro kostende Hoogwaardige Fietsverbinding er eindelijk liggen. Drie ED-redacteuren stapten op de fiets om de bestaande én de nieuwe route(s) te rijden, tussen TNO in Eindhoven en station Mierlo-Hout in Helmond.

wie: **Henk van Weert**
route: **het toekomstige tracé**
afstand: **12,5 km**
tijd: **33 minuten**

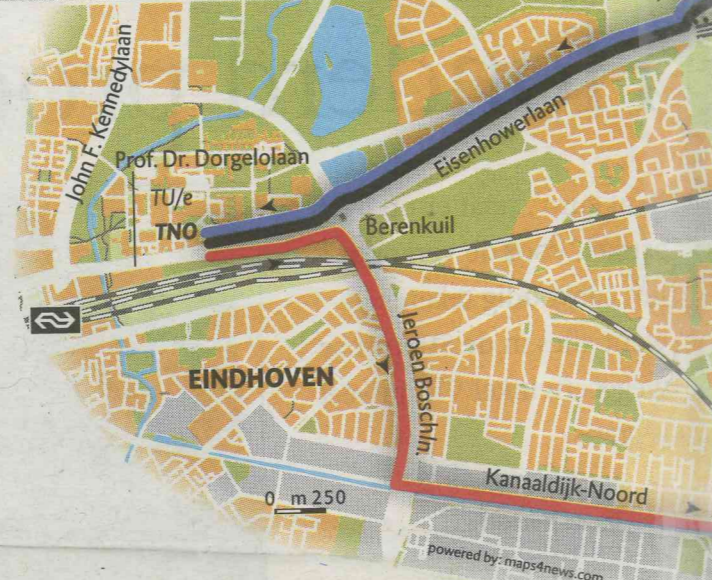

De Helmonders en de Eindhovenaren, het zijn niet echt burens die de deur bij elkaar plat lopen. Ja, de Helmonders tuffen op zaterdagavond nog wel naar PSV. Maar hoeveel Eindhovenaren zijn op mooie zondagmiddagen te vinden op de terrassen van het Helmondse Havenplein, aan het dode water van de Zuid-Willemsvaart? Weinig, terwijl het er niet minder gezellig is dan op de Markt in Eindhoven. Misschien kan dat nieuwe fietspad er iets aan doen. Het zal wel geen aorta der steden worden, maar een dunne bloedbaan is op den duur ook al mooi. Het nieuwe fietspad wordt strak en kort. Tussen station Mierlo-Hout en TNO in Eindhoven, iets voorbij de Berenkuil, gaan op de mountainbike slechts 33 minuten voorbij. Dat is niks. Straks nog ligt er een mooi fietspad. Nu ros ik op de mountainbike hier en daar nog door nauwelijks toegankelijke stukken bos, pal aan de A270.

Volg zo precies mogelijk de lijn van het toekomstig fietspad, was de opdracht. En dus cross ik vanuit station Mierlo-Hout, voorbij station Brandevoort, naar het rulle zand van een vaag landweggetje, direct naast het spoor. Bij spoorweginnengang Vaarleseweg linksaf naar Nuenen, pal voor het viaduct nog een keer linksaf over het pad Breeldere naar Enode. *So far so good.* Moeilijk wordt het pas bij Strandbad Nuenen. Er achter door, pal langs de A270, is het doel. Natuurlijk lukt dat, door het kreupelhout, over een vaag pad, achter een paardenbak door. Dan doemt er prikkeldraad op. Er overheen. Over een zachte, mosachtig bodem slijpt de fiets naar een volgend bosje. Nog een prikkelhinderis. Dan worden de paden juist heel mooi. Dat is verdacht. Ai, dit blijkt een privé-tuinte zijn! Er doemt een man op die vraagt wat ik hier doe. Excuses! Ik

verlaat het perceel en rijd langs het Strandbad naar het viaduct over de A270. Net daarvoor ligt een voetpad door een bosje. Daar mag vandaag ook worden gefietst, besluit ik. Door een haag van brandnetels zwabber ik naar het viaduct. Na de brug over de A270 bij de korfbalvelden in Nuenen probeer ik zo dicht mogelijk bij de snelweg te blijven. Dat lukt niet. De bossen zijn hier hermetisch afgesloten met hekken, alsof er goud in ligt opgeslagen. Omrijden en aanhaken na de bossen zit er ook niet in. Weer een hek

Via een smadelijke omweg over de Wolvendijk zie ik de geasfalteerde wereld terug. Maar niet nadat ik een zandweggetje heb beproefd. Ook hier blijkt een poort te staan, die van de achteringang van de Opwettense watermolen. Rechts meandert een beek weg, richting de snelweg. De rest is een mussenklusje. Het rode asfalt van het fietspad langs de Eisenhowerlaan zingt onder de gebochelde bandjes. Berenkuil in, Berenkuil uit. Daar is het machtige gebouw van TNO al. Eindhoven is dichterbij dan je denkt. Helmond ook.

Stress kwijt door 't groen Geur van gemaaid gras

door **Lukas van der Storm**
route: **noordelijke variant**
afstand: **13,5 km**
tijd: **50 minuten**

Waarom twaalf kilometer langs spoor en snelweg fietsen als je ook door de natuur kunt crossen? Voor wie in Helmond-Noord of Stiphout woont, is de route via Nuenen een uitstekend alternatief. De fietsforens moet er misschien tien minuten vroeger voor opstaan, maar het traject door onder meer de Stiphoutse bossen vergoedt veel. De eerste kilometer door Helmond is het nog behelpen, maar na industrieterrein Groot Schooten wordt het alleen maar beter. De Gasthuisstraat is een pri-

ma weg om Stiphout door te komen. Niet te druk, geen verkeerslichten. De drie kilometer fietspad over het Molenven en de Papenvoortsedijk vormen het hoogtepunt. De route door de bossen is niet voor niets populair bij fietsrecreanten. Enig nadeel: inhalen is er nauwelijks mogelijk, zo smal is het verharde fietspaadje. De haastige fietsforens moet er rechts inhalen, ploegend door het zand van het ruiterpad. Ook de route door Nuenen blijft tot in het centrum verrassend groen. De Opwettenseweg kent veel autoverkeer, maar brengt je even terug tussen de weilanden. Wie daarna als rasoptimist de auto's even wegdenkt, ziet dat zelfs de Eisenhowerlaan niet eens zo lelijk is. En komt ontdaan van alle stress en ochtendmoedigheid op het werk in Eindhoven aan.

door **Jeroen Wolbers**
route: **zuidelijke variant**
afstand: **13 km**
tijd: **45 min**

Voor de snelheidsduivel is de nieuwe fietsroute praktisch en effectief. Maar is er onderweg ook ruimte voor een 'verzetje'? Een moment om de hectiek van de stad achter je te laten en in te ruilen voor de prachtige natuur, die je als vanzelf meeneemt in een oase van rust en ontspanning. Wie een kwartier langer uittrekt voor de route langs de Kanaaldijk is daarvan in ieder geval verzekerd. Hier geen geluid van ronkende motoren of een voorbijgaande trein. Het gefluit van de vogeltjes voert de boventoon en de uitlaatgassen

maken plaats voor de geur van versgemaaid gras. Een prachtige doorgaande weg langs het kanaal brengt je in zuidelijke richting. Onderwijl geniet ik van het zicht op de weilanden aan de linkerzijde en de schittering van de zon op het water aan de rechterzijde. Na dertig minuten verschijnen in de verte de imposante grachtenpanden van Brandevoort al tussen de bomen. Via een deel van deze opvallende woonwijk vervolg ik mijn weg naar eindbestemming Mierlo-Hout. Daar concludeer ik dat het leven van de dagelijkse forens in de spits toch ook zijn mooie kanten kan hebben.

ED.nl Bekijk foto's van de verschillende routes op ed.nl/fietspad